

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2017, čj. DSH/15858/16, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 12. 2018, čj. 17 A 72/2017-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu **do 30 dnů** od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal k Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 2. 2019 kasační stížnost směřující proti shora označenému rozsudku krajského soudu. Podání učinil v elektronické formě a bylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem.

[2] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen do datové schránky jeho zástupce dne 24. 1. 2019. Stejně datum doručení ostatně stěžovatel uvádí také v kasační stížnosti.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *„kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *„lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že „lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den*

pokračování

lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování včasnosti podání kasační stížnosti vycházel ze zjištění, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen ve čtvrtek 24. 1. 2019. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto uplynula ve čtvrtek 7. 2. 2019. Kasační stížnost byla stěžovatelem doručena do emailové schránky soudu až dne 8. 2. 2019 v 23:55 hod. (téhož dne ji také digitálně jeho zástupce podepsal) a následně totožná kasační stížnost v 23:58 hod. téhož dne. Je tudíž zřejmé, že se tak stalo až po marném uplynutí lhůty zákonem k tomuto úkonu stanovené. Nad rámec výše uvedeného soud pouze pro úplnost dodává, že nepřehlédl, že druhá z kasačních stížností byla digitálně podepsána zástupcem stěžovatele již dne 7. 2. 2019. S ohledem na výše citovaný § 40 odst. 4 s. ř. s. je však rozhodné datum, kdy bylo podání doručeno soudu, přičemž jedinou výjimkou je předání některému z uvedených subjektů k přepravě. Doručování elektronickou formou takovou výjimkou není (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, čj. 7 Afs 113/2014-33, nebo ze dne 11. 6. 2015, čj. 7 Azs 113/2015-32).

[5] Dne 4. 3. 2019 stěžovatel soudu doručil další podání označené jako kasační stížnost, kterým brojí proti totožnému rozsudku ve znění opravného usnesení krajského soudu. Stěžovatel v něm doplnil, že krajský soud v mezidobí dne 12. 2. 2019 vydal opravné usnesení, kterým ve shora označeném rozsudku krajského soudu opravil chyby v adresách stěžovatele a jeho zástupce. Nejvyšší správní soud uvádí, že opravné usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 13. 2. 2019. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel toto další podání učinil rovněž po více než dvou týdnech ode dne, kdy mu bylo opravné usnesení doručeno. I pro něj tak platí, že bylo podáno opožděně (viz § 106 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Pro případ opožděného podání kasační stížnosti je zákonem výslovně vyloučeno prominutí zmeškání lhůty k tomu úkonu (stěžovatel o to ostatně ani nežádal). Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyššímu správnímu soudu proto opožděnou kasační stížnost odmítl.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatel ještě před podáním kasační stížnosti na účet soudu složil částku 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[9] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. března 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu